

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA A L'ACTE DE PRESENTACIÓ DE CANDIDATURES SOCIALISTES (1 de febrer de 2004)

Bon dia, amics i amigues,

Ens disposem a concórrer, per novena vegada en la nostra història recent, a unes eleccions generals.

Afrontem aquestes eleccions amb els deures fets: amb unes candidatures que representen una aposta decidida per la renovació, la paritat, la joventut i l'obertura; i amb un programa electoral ambiciós i compromès amb les aspiracions i necessitats de la societat catalana.

Les afrontem des del convenciment de la seva rellevància i amb un objectiu clar: revalidar la nostra victòria electoral i la nostra condició de partit majoritari, condició que mantenim, gràcies a la confiança del poble de Catalunya, des de 1977, quan va encapçalar la llista el nostre estimat Joan Reventós.

Ho tenim clar. Els socialistes catalans ens presentem a aquestes eleccions generals no per castigar al PP, sinó per guanyar-lo de forma contundent.

El proper 14 de març, els ciutadans i ciutadanes estem cridats a decidir quin serà el govern d'Espanya per als propers quatre anys.

A decidir cap a on volem dirigir Catalunya i Espanya durant els propers anys.

Els socialistes anem a aquestes eleccions amb l'objectiu de fer balanç del que ha significat aquesta legislatura de majoria absoluta del PP, amb el suport incondicional de CiU, i, especialment, a donar a conèixer les nostres propostes i projectes per governar Espanya d'una altra manera.

Volem, en definitiva, que els ciutadans i ciutadanes trobin en nosaltres raons suficients per a confiar-nos la direcció d'un projecte col·lectiu que faci possible un futur millor per a nosaltres i per als nostres fills.

Durant els anys de govern socialista, encapçalats per Felipe González i Narcís Serra, el conjunt d'Espanya va experimentar un canvi pacífic cap a la modernitat: drets socials universals i dignes, integració en Europa, consolidació democràtica, progrés econòmic i desenvolupament de l'Estat de les Autonomies són els objectius històrics que vam assolir com a societat durant aquella etapa.

Durant els darrers quatre anys, la majoria absoluta del PP ha suposat un retrocés en el desenvolupament de l'Espanya plural, en la qualitat del nostre sistema democràtic, en la capacitat de resposta dels nostres serveis públics o en el nostre paper a Europa.

Aquest retrocés ha estat especialment significatiu en el terreny social.

Fa 8 anys Espanya era la dècima potència econòmica del món. Avui ho continua sent, però en aquest temps ha passat d'ocupar el novè lloc en l'índex de Desenvolupament Humà de les Nacions Unides a ocupar-ne el 19.

8 anys de govern del PP han suposat manteniment del nivell econòmic, especialment per a alguns i un retrocés del nivell social generalitzat.

Avui, el segons impuls modernitzador, la segona modernització que necessita Espanya i que Catalunya anhela passa, en primer lloc, per donar resposta a necessitats encara pendents i, alhora, per afrontar els canvis socials –incorporació de les dones al mercat de treball, creixement de l'esperança de vida, etc.-, que generen nous reptes.

Però aquest segon impuls modernitzador no es limita al terreny social, implica un desenvolupament federal de l'Estat de les Autonomies, la potenciació dels Ajuntaments, l'impuls d'un creixement econòmic basat en l'augment de la productivitat, l'avenç cap a un sistema fiscal més just, el compromís amb una Europa protagonista del seu futur, la prioritat de l'educació i la cultura com a potents generadores d'oportunitats iguals per a tothom o la renovació de la dimensió cívica del nostre sistema democràtic.

Per això quan nosaltres afirmem que el proper 14 de març, els ciutadans i ciutadanes decidiran entre la continuïtat d'un govern de dretes o l'obertura d'una nova etapa de progrés amb un govern socialista presidit per José Luís Rodríguez Zapatero, el que estem afirmant, també, és que decidirem entre fer realitat un segon impuls modernitzador al nostre país o acumular quatre anys més de prepotència, deteriorament social i democràtic, mentides i males maneres.

Nosaltres volem centrar la nostra campanya electoral en l'explicació i el diàleg amb la ciutadania dels continguts que, des del nostre punt de vista, concreten i donen sentit a aquesta segona modernització que el nostre país necessita.

Perquè, per als socialistes, fer realitat aquesta segona modernització es tradueix, per exemple, en aconseguir que, a Catalunya, en acabar la secundària, tots els alumnes dominin perfectament el català, el castellà i l'anglès. Un objectiu estratègic per a la Catalunya del futur.

En assolir la plena ocupació, estable i de qualitat. I això significa a Catalunya, essencialment, aconseguir que en quatre anys tinguin treball 120.000 dones més que ara. L'atur femení ens demostra que encara ens queda molt camí per recórrer en el terreny de la igualtat de gènere.

O es tradueix en un augment del salari mínim interprofessional fins assolir la quantitat de 600 euros mensuals al final de la legislatura. Un compromís amb un salari mínim digne per als treballadors i treballadores, que afecta especialment als més joves.

Obrir una nova etapa de progrés a Espanya també vol dir, per a nosaltres, aprovar una Llei integral contra la violència de gènere que doni resposta adequada a un problema que qüestiona el nivell moral de la nostra societat.

Vol dir modificar el codi civil amb l'objectiu de permetre el matrimoni entre persones del mateix sexe, i subratllar que no acceptarem les pretensions d'aquells que volen confondre dret civil i dret canònic.

Vol dir, en el terreny sanitari, assolir l'objectiu que els temps màxims d'espera per operar-se sigui de 45 dies.

O garantir, arreu de l'Estat, l'accés a l'habitatge a un preu assequible, de 180.000 famílies cada any, durant la propera legislatura, a través d'un pla d'àmbit estatal, pactat amb totes les Comunitats Autònomes.

L'impuls modernitzador que lidera José Luís Rodríguez Zapatero és, finalment, un compromís amb l'Espanya plural, amb una altra Espanya a la que el socialisme català, el catalanisme de progrés, vol contribuir.

Una Espanya plural que vol dir aprovar un nou Estatut que reforci els drets polítics, econòmics i socials dels catalans i catalanes.

Fer realitat un nou Senat que sigui la cambra de reconeixement de l'Espanya plural, a través de la representació de les Comunitats Autònomes.

O vol dir que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya exercirà les funcions de tribunal de cassació per resoldre en darrera instància a Catalunya els recursos judicials en processos iniciats al nostre territori.

És a dir, aconseguir una justícia més pròxima i, alhora, més eficaç i àgil.

Aquestes són algunes de les propostes que donen sentit a aquest segon impuls modernitzador amb el qual els socialistes estem compromesos.

Però la nova etapa de progrés que volem posar en marxa també implica un canvi radical en les maneres de fer les coses, en les actituds i en les formes.

Catalunya necessita la complicitat d'un Govern amic a Espanya.

Necessita un Govern amb un Ministre d'Economia que davant un problema en una determinada empresa o sector industrial del país, truqui al conseller Castells o al conseller Rañé amb la voluntat de col·laborar en la resposta comuna a un problema comú.

No un Ministre que aprofiti l'ocasió per atacar des de Davos al Govern de Catalunya.

Necessitem un Govern que posi fi a la política d'assetjament polític i mediàtic contra el Govern de Catalunya.

Necessitem un Govern que sigui còmplice dels projectes de les nostres ciutats i viles. Que a Barcelona, després del Fòrum, sigui receptiu als nous projectes de ciutat que encapçalarà Joan Clos. Que entengui que la potència de Barcelona i de la seva Àrea Metropolitana és un actiu cabdal per al futur del conjunt de l'economia espanyola.

Necessitem un Govern que no endarrereixi més l'arribada del tren de gran velocitat a Barcelona i a la frontera francesa, amb l'objectiu de vertebrar l'euroregió Pirineus-Mediterrània, de 17 milions d'habitants, amb la xarxa de gran velocitat.

Un Govern que aturi el Pla Hidrològic Nacional i que impulsi solucions compartides entre les diferents Comunitats Autònomes respecte a la política d'aigües.

Un Govern, presidit per José Luís Rodríguez Zapatero, amb el qual el President de la Generalitat, Pasqual Maragall, pugui parlar no únicament des del respecte institucional –una combinació de paraules desconegudes per Aznar- sinó des de la complicitat i la voluntat de sumar esforços i energies.

Els socialistes catalans som conscients de la nostra responsabilitat.

El proper 14 de març, la dimensió de la nostra victòria a Catalunya sobre el PP serà decisiva per a fer realitat el canvi a Espanya.

Cada vot al PSC serà un vot per guanyar al PP, no un vot per castgar-lo testimonialment. El millor càstic que pot rebre el PP de Rajoy és la seva derrota.

Amics, amigues, jo no vull estendre'm especialment al voltant de la crisi de Govern originada, a casa nostra, com a conseqüència del gravíssim error comès per Carod Rovira.

El President de la Generalitat, en ús de la seva autoritat i de les seves atribucions, l'ha solventada en menys de 36 hores, i amb una solució que garanteix l'estabilitat i l'aplicació eficaç del programa de Govern d'esquerres i catalanista. Una solució, en definitiva, que mira cap al futur.

I ho ha pogut fer, a més a més, perquè té al darrera a un partit, el PSC, sòlid, cohesionat i més unit i més autònom que mai.

Sí que vull, en canvi, aprofitar aquesta ocasió per subratllar que l'aproximació que cal fer a l'actuació de Carod, és una aproximació política, basada en fets i conseqüències i no en bones intencions o ingenuïtats.

I els fets i les conseqüències polítiques que se'n deriven són evidents.

L'actuació de Carod ha enfortit a la dreta espanyola, al PP de Aznar y Rajoy, en la seva batalla permanent contra el Govern de Catalunya i els socialistes.

Ha donat arguments als nostres adversaris i, a més, ha col·locat el terrorisme al centre de l'agenda política electoral, en benefici, també de l'estratègia del PP.

Al PP se'l derrota amb intel·ligència política, amb un projecte alternatiu i amb la força dels vots, no cometent errors, no amb actes d'ingenuïtat, que lluny d'afeblir-lo, l'enforteixen.

El PP té dos adversaris: l'alternativa que representa Zapatero i una Catalunya decidida a impulsar la transformació federal d'Espanya. Per això, el malson del PP és el PSC, no opcions testimonials.

És evident que els socialistes no compartim amb Carod la seva opció de diàleg amb una organització terrorista que no ha abandonat la violència ni, pel que sabem, pensa fer-ho.

ETA no està legitimada per ser interlocutor de ningú fins que no abandoni les armes i fins que la violència als carrers d'Euskadi no sigui eradicada.

Però els socialistes no acceptarem que es vulguin convertir unes eleccions en les que està en joc el futur de Catalunya i Espanya en un debat sobre el terrorisme. Això és el que pretén el PP.

El que està en joc el proper 14 de març, és el futur de Catalunya i Espanya, no el passat recent de Carod Rovira.

En aquestes eleccions no es tracta d'emprenyar el PP, de castigar-lo o molestar-lo. Es tracta de fer-los fora del govern, democràticament, amb la força dels vots i dels escons. I això sols ho garanteix el PSC.

L'únic adversari real en política és aquell que et pot guanyar.

Els únics adversaris reals del PP som els socialistes. Són José Luís Rodríguez Zapatero i la candidatura del PSC.

Per això aquesta vegada més que mai, el vot socialista és la únic vot que incomoda i preocupa a la dreta espanyola.

Per això aquest cop el vot socialista és la única garantia de fer realitat el canvi a Espanya.

D'alguna manera els esdeveniments d'aquests dies han reafirmat la necessitat i la urgència d'un canvi al Govern d'Espanya.

No podem tolerar per més temps la utilització de la lluita antiterrorista com a un instrument electoral i partidari.

No podem tolerar per més temps la utilització dels instruments de l'Estat en contra de l'oposició política, posant en qüestió no sols la qualitat de la nostra democràcia, sinó la seva pròpia essència.

No podem restar passius davant la colonització per part dels amics del PP de les empreses més grans i una part no menyspreable del mitjans de comunicació, davant l'ocupació d'institucions estratègiques de la societat.

El proper 14 de març, els vots socialistes, els vots pel canvi, seran també una demostració de vitalitat democràtica, de compromís per a una regeneració cívica de la nostra democràcia, per una Espanya diferent de la que la dreta espanyola ens ha volgut imposar.

El vot socialista serà, el proper 14 de març, un vot afirmatiu, sòlid i madur a favor del canvi.

Cada vot socialista serà un vot per guanyar a la dreta espanyola que no entén els límits i els contrapesos democràtics.

Estem, amics i amigues, preparats per derrotar al PP. Estem preparats per guanyar. Preparats per governar Espanya d'una altra manera.

Catalunya ho necessita i l'Espanya plural i progressista també.

A treballar i a guanyar!